

КОНФЛІКТНІСТЬ ЯК ОСНОВНА ПРОБЛЕМА ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ

Підлітковий вік – це вік серйозної кризи, що пов'язана з дозріванням індивіда у фізичній та психологічній сфері; найскладніший період не лише для дитини, а й для батьків. Зазвичай у цей період батьки не знають, що їм робити. Адже ще вчорашні «малюки», сьогодні відстоюють свою думку та намагаються самоствердитись. Саме тому цей віковий період і є найбільш конфліктним.

У чому ж проблема постійних конфліктів підлітків з оточенням? Основним є те, що на ранній стадії розвитку не сформувалась базова довіра до оточення. При зміні життєвих принципів, орієнтирів підліток відчуває цю недовіру та замикається у собі, стає невпевненим. Зазвичай це проявляється в агресивній реакції на будь-що, дратівливості та конфліктності. Батькам таких індивідів дуже важко доводитись, адже практично неможливо домовитись про щось, і батьки нічого не знають про життя свого сина (доньки).

Досить вагомим є прагнення бути незалежним та несхожим на інших. У цей період для підлітків змінюються авторитети, з'являються кумири, змінюються правила поведінки, стиль одягу, манера спілкування. Це не завжди подобається батькам і своїм протестом підлітки спричиняють нові конфлікти. З точки зору підлітка це лише прагнення мати певну свободу та вирішувати щось у своєму житті. З боку батьків – підліток ще мала дитина, яка не в змозі самостійно піклуватись про себе і їй потрібен постійний догляд. Така поведінка дає поштовх для створення нових конфліктів.

На даному етапі важливо створити довірливі стосунки та давати більше свободи дитині. Якщо вона буде відчувати довіру батьків, то буде більше відкриватись їм.

Дана тема є досить актуальною, адже практично кожна сім'я має таку проблему.

Багато вчених різних шкіл та напрямків цікавились даним явищем. Наприклад, Р. Уолтерс досліджував вплив лінії виховання в сім'ї та школі на конфліктність дітей та підлітків. Такі вчені як Белічева, Хевітт, Дженкінс та інші запропонували у своїх роботах типологію агресивної поведінки підлітків.

Головними рекомендаціями для батьків можуть стати наступні: терпляче, уважно та не перебиваючи слухати, якщо ж підліток наважився вам щось розповісти; уникати покарань; бути завжди відкритими та знаходити час поговорити з підлітком; стимулювати його до занять спортом, танцями, музикою тощо, підліток завжди має бути зайнятим. Якщо вам нічого не допомагає, то варто звернутись за психологічною допомогою до фахівця.

Отже, проблема конфліктності у підлітковому віці є досить актуальною. Батькам слід бути готовим до постійних емоційних змін. Не варто перешкоджати цьому, а навпаки зробити так, щоб цей період пройшов гладко. Завжди слухайте та підтримуйте своїх дітей, адже саме у цей період вони хочуть бути почутими.

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук, доцент*